

Jeg maa bruge det Udtryk, ikke ringe agitatorisk Armod hos den ærede Opposition, at den virkelig er nødt til Gang paa Gang at gøre en Sag som denne til et Hovedpunkt i dens Angreb paa den siddende Regering. Jeg skal om dette ikke sige andet, end at de ærede Medlemmer kan dog vel neppe tro, at den nuværende Regering eller tidligere Regeringer, som har modtaget Dekorationer af Kongen, har indstillet sig selv til disse eller selv har foranlediget sig dekoreret. Det finder selvfølgelig aldrig Sted, og det har heller ikke fundet Sted nu. Men at en siddende Regering modtager Dekorationer, er ikke noget uhørt. Det er heller ikke noget uhørt i det radikale Partis Annaler, idet Ministre, der har hørt til dette Parti eller i hvert Fald senere er kommet til at høre til det, uden Betænkeligheder har gjort dette. Jeg skal pege paa, at Ministrene Jøhncke, Deuntzer og Hage modtog Ordensdekorationer efter Systemskiftet 1901, og disse Ministre plejede almindeligt at henregnes til det radikale Parti. Hr. Deuntzer var Medlem af det, og Hr. Hage var senere Medlem af et radikalt Ministerium. Skulde det altsaa være en stor Forsyndelse, har ogsaa disse Mænd gjort sig skyldige deri.

Jeg skal saa vende mig til det ærede Medlem Hr. Schmidt, som paa et Hovedpunkt ganske misforstod mine Udtalelser. Jeg kan kun være det ærede Medlem Hr. Rode erkendtlig for, at han greb Lejligheden til i sin Tale at gøre opmærksom herpaa, og jeg kunde for saa vidt henholde mig til det ærede Medlems Retledning af det ærede Medlem Hr. Schmidt, men jeg skal dog, da Anledningen nu er givet, gentage, at jeg selvfølgelig aldrig har sat Betingelser for at opfylde det, jeg selv har kaldt for en Ærespligt fra den danske Nations Side overfor den tyske, nemlig at give denne fuld Ret for dens Nationalitet og Sprog i samme Udstrækning, som vi Danske krævede det for vore Landsmænd under det tyske Regimente. Dette er en Ærespligt, og for Oplydelsen af en Ærespligt sætter man ikke Betingelser. Men det, jeg sagde, var noget fuldstændig andet, og det havde det ærede Medlem Hr. Rode ogsaa fat i. Det var dette, at hvis der skal opnaas et godt Forhold mellem den danske og den tyske Nationalitet i Grænseegnene, saa er Betingelserne derfor de og de. Det er, som sagt, noget ganske andet.

Det ærede Medlem Hr. Schmidt var desuden inde paa et noget farligt Om-

raade, nemlig det, han kaldte for den materielle Paavirkning af Flensborgerne, og der gik gennem det ærede Medlems Tale, skønt han som sædvanlig udtalte sig med en vis Forsigtighed, den Opfattelse, at de tysktalende Flensborgere, der havde stemt dansk eller nu søgte dansk Undervisning for deres Børn, kun kunde tænkes at have gjort dette paa Grund af materiel Paavirkning. Jeg maa gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at dette beror paa et fuldkommen Fejlsyn. Som ogsaa det ærede Medlem Hr. Refshauge straks fremhævede, er Flensborg gammel dansk Jord, gammel dansk Folkegrund, som har hørt til Danmark i umindelige Tider, og hvor det danske og den danske Nationalitet har Hjemstavnret. Som Følge af Fortysknningen, som Følge af det Regimente, der blev ført fra tysk Side, som Følge ogsaa af de økonomiske Forhold, har Forholdene jo medført, at mange gamle danske Familier, mange indvandrede, i hvis Slægter der taltes Dansk, efterhaanden er kommet til at tale Tysk. Men da Forholdene ændrede sig, da Muligheden viste sig for en Forandring i det statslige Forhold, og da meget af det brød sammen, som havde trykket og tyngt fra Fortiden, blev mange af disse, trods det at de var tysktalende, sig deres Slægts Fortid bevidst. Dette er noget fuldstændig andet end at faa Tyskere i egentlig Forstand til ved materiel Paavirkning at stemme dansk.

Med Hensyn til Sprogens Anvendelse beklagede det ærede Medlem sig ogsaa. Jeg maa dog dertil sige, at med al Liberalitet — og jeg mener, vi gennem hele den sønderjydske Lovgivning har vist en vidtgaaende Liberalitet — kan man ikke komme bort fra den Kendsgerning, at de sønderjydske Landsdele hører til Danmark, og at i Danmark er dansk Sprog Regeringssproget. Dette er ogsaa udtalt i den gældende Lov indeholdende nogle Bestemmelser vedrørende Lovgivningen og Forvaltningen i de sønderjydske Landsdele. I denne Lovs § 3 staar der: „I de sønderjydske Landsdele er offentlige Myndigheders Forretningssprog Dansk, forsaavidt andet ikke bestemmes ved særlig Lov“. Men saa er der givet en Række Bestemmelser, der tilfredsstiller alle rimelige Hensyn til den tyske Nationalitet i forskellige af Livets Forhold. Der staar videre: „Dog kan tysk Sprog benyttes ved Forhandlinger med Private, naar Anvendelsen af Dansk vilde medføre væsentlige Ulemper enten for Tjenesten eller for de paa-gældende Private.“ Skriftlige Henvendel-